

og dels Lokalfart, fuldstændig ville kunne forrente denne Sum og afholde Udgifterne baade ved Driften og til Vedligeholdelse af Kanalen. Jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal har en saa overordentlig stor Betydning og især vil faae det, naar den omhandlede Kanal en Gang bliver færdig. Derfor vil jeg tillade mig, at rette en Opfordring til den høie Regjering om at lade det Spørgsmaal, jeg her har omtalt, men ikke nærmere tør komme ind paa, ogsaa blive Gjenstand for alvorlig Overveelse og Underfølgelse, fordi det efter min Mening vil faae en overordentlig Betydning baade i lokal Henseende for de Egne, der ligge nærmest Bimfjorden, og ogsaa en almindelig Betydning for den almindelige Skibsfart her gjennem vore Farvande og særlig her paa Kjøbenhavn. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Korespørgeren (Suel): Af de Betsvarelser, jeg fik fra de to høitærede Minister, fremgaar det, at de begge nære Interesse for Sagen, og for saa vidt er her jo Grund til at være tilfreds med Betsvarelsene; men paa den anden Side er jo Forholdet af den Bestaffenhed, at det gjælder her om at handle hurtig, hvis vi skulle staa forberedte, naar den nordtydske Kanal bliver en fuldbendt Kjendsgjerning, hvilket jo ikke vil være mere end høist 10 Aar under regelmæssige Forhold. For saa vidt har jeg ingen Grund til at være tilfreds med Betsvarelsene; thi det fremgik navnlig af den høitærede Finansministers Udtalelse, at han ikke vilde tage Initiativet til en Frilagerlov, naaget alle Forberedelser ligge færdige i denne Samling, og at han ikke ansaa de forberedende Skridt for at være gjorte i tilstrækkelig Grad til at komme med Forslag om en Frilager. Mere Grund var der til at paa-skjønne den høitærede Finansministers Udtalelse, idet man deraf erfarede, at der i de senere Aar er gjort bethdelige Skridt heniimod at faae anlagt en saadan Havn, og sandsynligvis netop paa det Sted, som Handelsstanden krævede. Den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at der var et Par Spørgsmaal, som stod i noie Forbindelse dermed, og som maatte løses samtidig dermed, nemlig Spørgsmaalet om en Dampfærgeforsbindelse med Sverig, og Spørgsmaalet om en Tilnytning af Havnen til de sjællandske Jernbaner. Det er ganske rigtigt; men paa den anden Side kan man meget godt foretage Anlæg af en Frilager uden i nogen Maade at forgribe de andre Spørgsmaal. Det vil netop være heldigt, om en eventuel Dampfærgeforsbindelse med

Sverig kommer til at udmunde i Frilageren. Det vilde netop være et overordentligt Held for hele Institutionens Udvikling. Saavidt jeg forstod den høitærede Konseilspræsident, var det nærmest formelle Betæneligheder, der afholdt ham fra at fremkomme med de paagjældende Forslag: Hensynet til, at Forslaget om Frilager ikke blev modtaget i sin Tid her i Thinget med den Opmærksomhed, som Sagen efter hans Mening fortjente. Ja, det er jo meget vanskeligt at dømme om, hvorledes Forholdene efterhaanden kunne udvikle sig i den Retning. Jeg har antydet, at det forekommer mig, at Chancen for at kunne gennemføre for vort Land nyttige Foranstaltninger, er bleven større. Det skulde have glædet mig, i Fald den høitærede Finansminister havde haft den samme eller en lignende Opfattelse; men dersom den høitærede Konseilspræsident har samme Opfattelse af Sagens Vigtighed for vort Land, som f. Ex. jeg, samme Opfattelse af Nødvendigheden af, at den gennemføres hurtigt muligt for at bevare Livsbetingelsen for vor Handel, og for at ikke den Mellemhandel, vi nu have her i Kjøbenhavn, skal gaa bort fra os til Udelæggelse for Hovedstaden og for Landet — i Fald den høitærede Minister har en saa levende Følelse af Vigtigheden som jeg f. Ex. tror jeg, det er den høitærede Ministers Pligt at gjøre Sagen til et Kabinetsspørgsmaal. Ja mine Herrer, de studse; thi naar den høitærede Minister, under de nuværende Forhold skal gjøre en Sag til et Kabinetsspørgsmaal, saa kan det ikke ste paa en saadan Maade, at Ministeren siger: „Dersom I ikke vedtage dette Lovforslag, gaar jeg“; det tror jeg ikke, vi vilde blive saa overordentlig bedrøvede over; nei, Ministeren maatte sige: „Dersom I ville vedtage dette Lovforslag, skal jeg gaa min Vej.“ Saa er der Mulighed for, at Forslaget kunde gaa igjennem, jeg tror nu forøvrigt ogsaa uden det; men vil man være sikker paa at føre Lovforslaget igjennem her i denne Sal, er dette det probateste Middel. Den høitærede Minister fremhævede ganske vist ogsaa de reelle Vanskeligheder. Der var Spørgsmaal, der skulde overveies, og som endnu ikke vare fuldt klarede. Alt det skal jeg gjerne indrømme. Den høitærede Minister pegede saaledes paa, at Fabrik-

Rettelse.

Sp. 843, S. 5 f. o. „have været forfærdede“, læs: „have forfærdet sig selv“.